

Урок 1

ЗАЩО ДА СВИДЕТЕЛСТВАМЕ?

В разговора с Пилат Христос определя Своята мисия като свидетелство за истината: „Аз затова се родих и затова дойдох на света, за да свидетелствам за истината.“ (Йоан 18:37)

Мисията на апостолите и техните ученици е също наречена свидетелство: „Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мен както в Ерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.“ (Деяния 1:8)

Следователно свидетелстването е особен начин за свързване на грешника със Спасителя и чрез Него с Божията святост, милост и любов. То е основната артерия, по която притича Божията благодат.

I ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА СПАСЕНИЕ

1. Защо спасението се предлага чрез свидетелство на хора?

- Прякото свидетелство за Божията сила и мощ отнема правото на свободния избор. Не е възможно да се изгради близка приятелска връзка с Бога на фона на свръхестествени проявления.
- Свидетелството на Христовите последователи превежда информацията за Неговото дело на езика на съвременността. То открива как чрез Божията благодат по чуден начин са били решени проблеми в живота на свидетелстващия и е станало обновление на неговата душевност.

2. Какво влияние оказва свидетелстването върху самия свидетелстващ?

(Яков 5:20) Развива го в духовно отношение: той става по-състрадателен, по-изслушващ, по-отворен и по-отдаден на другите. Постоянното свидетелство разчупва черупката на нашия egoизъм и ни приучва да живеем с проблемите, радостите и скърбите на другите.

II БОЖИЯТА РАДОСТ ОТ НАШЕТО СВИДЕТЕЛСТВО (Лука 15:6-10, 22-24, 32)

1. Какви групи от хора, които водят живот отчужден от Бога, са описани в притчите за изгубената овца, изгубената драхма и блудния син?

- В изгубената овца виждаме хората, които чувстват липсата на Божието присъствие, но не знаят как да се свържат с Него.
- Изгубената драхма описва хората, които не знаят, че са изгубени. Те нямат никакво отношение към Бога и не изпитват нужда от Неговото присъствие в живота.
- За разлика от тях блудният син знае къде се намира и как да се върне обратно. Неговият образ обобщава характеристиките на хора, които са приели Христос, радвали са се на Неговото общение, но постепенно са изстинали и са предпочели живот в света.

2. Защо свидетелството ни доставя на Бога и на небето радост? Защото то е фактор, който кара хората да се замислят и да пожелаят да се върнат при Бога. Много често то играе ключова хора за обръщането на представителите от първите две групи.

III ИЗРАСТВАНЕ ЧРЕЗ ДАВАНЕ (Йоан 7:38; Лука 6:38)

1. В какво израства човек, когато свидетелства? В посветен характер.

„Бог може да постигне целта Си за спасението на грешниците и без нашата помощ. Но за да развием характер, подобен на Христовия, ние трябва да участваме в Неговото дело. За да влезем в Неговата радост - радостта да виждаме хора, изкупени чрез Неговата жертва, - ние трябва да участваме в Неговия труд за изкуплението им“ (Елън Уайт, *Копнежът на вековете*)

2. Какво още получаваме? Богатство от опитности, развитие и победи!

IV ВЯРНОСТ НА ХРИСТОВАТА ЗАПОВЕД (Деяния 13:47; Исаи 49:6)

1. Защо старозаветният Божи народ изгубва своята мисия? Защото не е уверен до Божия завет и се затваря в себе си.

2. Има ли опасност църквата да престане да свети? Да, ако се занимава само и единствено със своите вътрешни проблеми.

V МОТИВИРАНИ ОТ ЛЮБОВТА (2 Коринтиани 5:14, 15, 18–20)

1. Възможно ли е да свидетелстваме за Христос само по задължение?

Възможно е, но то няма да доведе до никакъв резултат. Лишено от емоционалната обивка на нашите вълнения и преживявания, свидетелството ни ще представлява някаква суха информация.

2. Означава ли това, че трябва да свидетелстваме само тогава, когато сме мотивирани? Характерно за човешките чувства е, че те нямат постоянна сила. Понякога сме силно развълнувани, друг път пък сме безразлични. Затова не моментното състояние на чувствата, но съзнанието за Божия замисъл за човешкото спасение, подпечатан с кръвта на Неговия син, е основанието за нашите свидетелства. Когато, движени от него, ние споделяме, работим отговорно и живеем така, че да стоим на високата на нашето призвание, Бог ни зарежда с ентузиазъм и вдъхновение, тоест чувствата ни се засилват и ние ставаме още по-мотивирани.

ОБОБЩЕНИЕ

Не всеки може да проповядва, да поднася интригуваща информация, подкрепена с исторически данни и задълбочени анализи. Всеки обаче може да свидетелства за своето преживяване с Бога и за своето удивление от драмата на кръста. Когато в изпълнението на ежедневните ангажименти влагаме старание, прецизност и желание да служим на хората така, както Той е служил на нас, ние свидетелстваме за него с езика на сърцето, което всеки може да разбере. Свидетелстването е живот, воден от разбирането за великата цел на спасението. То съединява нашето желание и усилие със силата на Божия Дух и ни прави годни да пръскаме живителна светлина сред свят, обвит в непрогледния мрак на греха.